

Ако е нужно да хроникараме въ тая частъ отъ живота на Ботйова всички обстоятелства, характерни за неговия темпераментъ, прѣди да минемъ къмъ нѣколко факта отъ криминално естество, — ще трѣбва да се доведе до свѣдѣние на читателитѣ ни ето що. — По нѣкакъвъ генераленъ полигамически въпросъ произлѣзло скарване между д-ръ Ч. и поета: единиятъ викалъ стрижено е, другиятъ — косено е. Чини ми се въпросътъ се касаелъ за това, колко и какви сж прѣстѣпленията на владицитѣ? Ботйовъ твърдѣлъ, че подъ расото се криятъ всички пороци на душата и безконечнитѣ прѣгрѣшения на плътта; Ч. не се съгласявалъ съ ултра радикалната мисль на поета. Трѣбвало да се навеждатъ аргументи pro и contra, докато работата стигнала до бой. Докторъ Ч., който билъ по-слабата страна, но прѣзъ кръста на когото виснало едно офицерско ребро, като воененъ лѣкаръ, измъкналъ калъча, и посѣгналъ та бодналъ поета въ кълката. Това арткъкъ не приличало нито на бой, нито на дуелъ! Ботйовъ кипналъ: практикующиятъ хирургъ му се видѣлъ като мравка. Но когато си плюналъ на ржцѣтъ, за да побара надвѣ-натри своя неприятель, тоя станалъ невидимъ — офейкалъ. — „Само бѣгството те спаси — казалъ му Ботйовъ, когато се баращисали; инѣче, щѣше да счупишъ нѣкоя дѣска на потона“.

Непропусналъ Исмаилскиятъ учитель да позавърже и малко едно романче, докато билъ на „мѣснетъ“. Кой е причината за тоя новъ романъ, дали Ботйовъ или второто дѣйствующе лице, даже кой е билъ главното дѣйствующе лице въ новото романче, тоя въпросъ е покритъ съ мракъ. Голъ, като прѣстъ, остава само факта.

Въ Исмаилъ живѣялъ българинътъ Шоповъ, търговецъ, и не съвсѣмъ заблуденъ въ врѣмето. Нѣкоя си Хрустинка била красотата на неговата градинка. Хрустинка било момичето, което замамило поета да изгу-